บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การนำมาตรการการต่อรองรับสารภาพมาใช้กับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ชื่อผู้เขียน นายประเวทย์ กอบกาญจนสินธุ

ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2552

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์จรัล เล็งวิทยา ประธานกรรมการ
2. อาจารย์หม่อมหลวงศุภกิตต์ จรูญโรจน์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงการแก้ไขปัญหาในการดำเนินคดีอาญากับอาชญากรนักฟอกเงินที่เป็นตัวการสำคัญหรือเป็นผู้บงการที่ได้หลบซ่อนตัวอยู่ในองค์กรอาชญากรรรมฟอกเงิน ซึ่งไม่สามารถติดตามจับกุมตัวนำมาดำเนินคดีในความผิดตามที่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้กำหนดความผิดไว้ อุปสรรคที่สำคัญเนื่องมาจากการขาดพยานหลักฐานที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และมีความแน่นหนาเพียงพอต่อการพิสูจน์ความผิดในกระบวนการทางศาล ในขณะเดียวกันมาตรการทางกฎหมายที่รองรับต่อการเข้าแสวงหาและรวบรวมพยาน-หลักฐานของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีอยู่ ก็ไม่สามารถสนับสนุนหรือเอื้ออำนวยในการเข้าปราบปรามการกระทำความผิดของบุคคลดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมดั่งเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

จากการศึกษาพบว่า มาตรการต่อรองรับสารภาพเป็นมาตรการทางกฎหมายรูปแบบหนึ่งของต่างประเทศที่นำมาใช้เพื่อบริหารกระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้เกิดประสิทธิภาพจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่จะขาดเสียมิได้ วิธีการต่อรองรับสารภาพมีเทคนิคในการสืบสวนสอบสวนพิเศษที่อาศัยการแสวงหาพยานหลักฐานจากตัวผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือร่วมขบวนการในการกระทำความผิดที่ยอม

เปิดเผยความลับและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้เจ้าหน้าที่รัฐได้รับทราบ พยานหลักฐานที่ได้จากการต่อรองรับสารภาพย่อมเป็นพยานหลักฐานที่มีความสำคัญจนสามารถขยายผลนำไปสู่การดำเนินคดีกับตัวการสำคัญหรือผู้บงการขององค์กรอาชญากรรมได้ นอกจากมาตรการต่อรองรับสารภาพจะเอื้ออำนวยต่อการแสวงหาพยานหลักฐานในคดีที่ต้องประสบกับปัญหาการขาดพยานหลักฐาน หรือคดีที่มีความสลับซับซ้อนในการดำเนินคดีแล้ว ยังเป็นการกลั่นกรองคดีอาญาที่จะขึ้นสู่ศาลได้ทางหนึ่งด้วย ซึ่งรูปแบบทั่วไปของการเจรจาต่อรองรับสารภาพจะกระทำระหว่างพนักงานอัยการและจำเลยเพื่อหาข้อตกลงที่พึงพอใจร่วมกันโดยจำเลยจะให้การรับสารภาพด้วยความสมัครใจ และให้ข้อมูลข่าวสารอันจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับการลดหรือเปลี่ยนแปลงข้อกล่าวหาให้เบาลง หรือได้รับโทษที่เบาลงโดยได้รับความเห็นชอบจากศาลเป็นการตอบแทนจากรัฐ

ดังนั้น เมื่อมีการนำมาตรการต่อรองรับสารภาพมาบังคับใช้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเป็นหมวด 5/1 ว่าด้วยวิธีดำเนินการเกี่ยวกับคดีอาญา ก็จะเป็นการช่วยคลี่คลายปัญหาในด้านการขาดพยานหลักฐานที่จะนำมาพิสูจน์ความผิดของตัวการสำคัญในคดีได้ โดยเป็นการเพิ่มอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่รัฐให้มีเครื่องมือทางกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ทำการแสวงหาพยานหลักฐานได้สะดวกและง่ายขึ้น นอกจากนี้การต่อรองรับสารภาพจะเป็นมาตรการทางกฎหมายที่เข้ามาส่งเสริมหรือสนับสนุนมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่แล้วให้สามารถบังคับใช้ควบคู่กันไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

Thesis Title	Using the Plea Bargaining Measure Under the Money Laundering Control Act, B.E. 2542 (1999)
Student's Name	Mr. Prawet Gobganganasintu
Degree Sought	Master of Laws
Academic Year	2009

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Jaral Lengvittaya — Chairperson
2. M.L. Supakit Charoonrojn

This thesis investigates putative solutions to problems pertaining to criminal proceedings involving money laundering criminals who are the principal controlling agents, but who yet remain unknown. This is because such criminals are hidden in and protected by the money laundering crime organizations they dominate. As such, they cannot be arrested and brought to trial for violating the law for the prevention and suppression of money laundering. An important obstacle to rendering justice in such cases is the lack of complete and sufficient evidence needed to prove the guilt of defendants. The evidence provided for proving guilt does not always measure up to what is required in court. At the same time, existing legal measures pertaining to the search for and collection of evidence by state officials do not

effectively support or assist in the suppression of money laundering offences as intended in the Money Laundering Control Act, B.E. 2542 (1999).

Findings are as follows:

Using plea bargaining in the course of legal procedures has proven efficacious in the administration of criminal justice in various foreign jurisdictions. The upshot is that nowadays plea bargaining has become essential to the effective carrying out of criminal justice processes in these jurisdictions.

In the process of plea bargaining, officials carry out special investigatory techniques encompassing special tools dependent on evidence provided by some of those under investigation. The suspects in such cases were concerned with or actually involved in carrying out the offences in question. Secrets and other pertinent facts regarding the crimes which had been committed will be disclosed to investigatory officials of the state. Such evidence is invaluable, inasmuch as the investigation and subsequent prosecution of major figures in a crime organization can be successful because of the evidence provided by plea bargaining suspects, In addition, plea bargaining is very helpful in the search for evidence, especially when cases which otherwise could not have been successfully brought to trail in view of lacunae of evidence and complexity. Prosecutors are thereby better able to bring cases to court which in the absence of such evidence would be infeasible.

In general, plea bargaining is an arrangement made by public prosecutor and defendant in which a mutually satisfactory agreement is reached. The defendant will willingly confess and provide useful information to be used in judicial proceedings in exchange for reduced charge carrying milder penalties provided that the court consents.

Therefore, the researcher advocates introducing a plea bargaining measure into the Money Laundering Control Act, B.E. 2542 (1999). Amended should be Section 5/1 detailing what procedures should be carried out in treating money laundering cases. Such an amendment would go far in dealing with cases in which evidence is insufficient to prove the guilt of major offenders in court. This amendment would enhance the authority of legal officials in performing their duties in connection with amassing evidence in such cases. In entrusting this tool to legal officials, the state would actually be lending support to other legal measures, measures which could thereby be more efficiently and effectively enforced once this measure was put in place.